

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HALİL GÖKHAN

adamlar kadınlardan daha orospuydu

Adamlar Kadınlardan Daha Orosıuydu

HALİL GÖKHAN

Anlatı

106 sayfa

KAFEKÜLTÜR Yayıncılık © 2012, ZEPLİN

www.kafekıtap.com

iletısım@kafekıtap.com

© Halil Gökhan 2014

www.halilgokhan.com

KAFEKÜLTÜR Yayıncılık

İslambey Cd. 44/13 34050 Eyüp İstanbul

0212 615 22 99

ISBN 978-605-5229-10-8

Baskı: Net Kırtasıye Tan. ve Matbaa San. Tic. Ltd. Şti.

Taksim Cd. Yoğurtçu Faik Sk. No 3 Taksim Beyoğlu İstanbul

ADAMLAR KADINLARDAN DAHA OROSPUYDU

Halil Gökhan

*İki kadın var: Para kazanmak için
çalışan.
Para kazanmak için
sevişen.*

ARZU MUTLU

Canım

Huzurlu bir yüzle dönüyorum evime bu akşam. İstanbul'da bu kadar zaman evime döndüm akşamları, bir yalnızlık vardı ki çok kötü çökerdi üzerime. Adamlar kalabalıklardı. Temiz yüzlerini takınırlar siyah ceketler giyerlerdi. Pipoları vardı ve nutuk atarlardı. Bütün değerleri ceplerine doldurmuşlardı. Ne var ki sirk çadırlarında kulis olmaz. Herkes anadan üryan dolaşır, soyunur, koşuşur ve çiftleşir. Palyaço bir cüce bile damızlık olabilir. Her şeyin birbiriyle yer değiştirdiği yerde, yani sahnenin tam ortasında adamlar kadınlardan daha orospuydu. Bunları gördükten sonra bu hissin üzerimde olmadığını ne zaman fark ettim bilmiyorum ama yağmurda ıslanmadığını hissetmek gibi bir şey olmalı bu mutlaka.

Sana yazmam gereken bir mektubum var, ama hayat şu anda daha güzel kelime ve ifadelerle anlatıyor neler hissettiğimi.

Etimle kemiğimle yaşıyorum seni.

Daha ne yazabilirim?

Ama yazının tam da gerçek konusu bu ben-
ce. Yazmanın. Bir şeyi yazarak ifade etme-
menin gerektiği anda. Yazamıyorum dediğin
anda. Her anda yazılabilir.

Bunu ne zamandır yapmıyordum. Zevkinin
ne olduğunu unutacağım bir zamanda yeni-
den yapıyorum. Yalnızlığımın yeniden paslı
çivilerinin içinde oynamaya başladığı bir
zamanda.

Dün gece, bütün gece seninle yan yana baş
başa kalabileceğim anı hayal ettim bekledim.
Sonra o an geldiğinde sen uyuyordun. Çok
yorulmuştun. Hem uykudan hem çalışmak-
tan. Uyandırmak istemedim önce seni. Son-
ra vazgeçtim.

Ama tek bir neden vardı beni vazgeçiren.
Ne olacaktı? Uyandırmasam. Sabah seninle
ayrı gecen bir geceden sonra kapıda sen gi-
derken yüz yüze gelsek ya da bütün geceyi
sarılarak koklaşarak geçirsek ne farkı olacaktı

birbirinden. Bir farkı olacaktı. O fark için, belki de senin arada birçok erken hızlı değil mi diyerek sempatiyle eleştirdiğin fark için.

Hızlı hissettiğimiz zamanların özelliği nedir sence? Neden çok hızlı duygulanırsın bir şey karşısında hiç düşündün mü?

Ben bunu şöyle açıklayabilirim? Ayna olduğunu bilmediğin bir cismin üzerinde kendini görünce aniden heyecanlanmak gibi. Bu heyecan, yani bu heyecanın bir benzeri. Aynam olduğunu sanmıyorum senin.

Tamamlayıcı ayna. Aynasal varoluş, hareket. Ben bunlara inanıyorum.

Sende benim eksik bir parçamın olduğunu görüyorum canım. İhtiyacım olan bir parça. Acilen belki ya da acil bir arzuyla.

Arzu ya da ihtiyaç... Neden ya da hakikat... Her neyse ve nerden geliyorsa.. Öpüyorum çok seni...

G.

Seni göklere çıkarmak için kendimi övmemle başladı her şey.

Ben sendim, ama hiçbir yerde yazılı değildi bu. Kendimi satıyordum ve bu bir tek tapu kadastro müdürlüğünün işine yarıyordu. Özel bir arsa bazen, kimi zaman eski bir yapı veya yıkılması zaruri bir köprü, ki yerine bir metro durağı yapılabilsin.

Kendimi sattığım duraklarda otobüs bileti borçlanıyordum şehre. O kadar büyük yapmışlardı ki şehri, kimse bir günde gezemiyordu ve akrabalarını görmek için kaleme mürekkebe sarılıyordu herkes.

Sonra kadınların adamlarla dolaşma zorunluluğunu getirdiler. İşte tam burada patlak verdi her şey.

Sonra kadınların ırzlarını sık sık telaffuz eden, kanun gücünde bir kararname geldi. Bütün bakireleri topladılar perşembe pazarına, çivilere yakın olsunlar diye.

Sonra şöyle dediler: Saf ve masum, suça ve kire daha yakındır.

Sonra toplandılar ve gittiler arkalarında adamların kadınlardan daha çok namusa ihtiyaç duydukları bu şehri bırakarak.

Seni göklere çıkarmak için, seni ben yapmak için sana orospu demek zorunda kalmamla başladı her şey.

Şeklinin nasıl olmasına karar veremiyorum. Bir dildo ya da gözbebeği. Aşağı mahalledeki sex-shop'ta sokak çocukları yararına bir kürtaj tertiplenmiş, halka açık niyetler de sergilenecekmiş.

Gazeteler aynen böyle yazıyordu, senin intihar ettiğinin ertesi günü. Haberini hiçbir yerde bulamayacağımı iyi biliyordum, çünkü daha ölmemiştin. Can çekişiyordun bir hastane odasında. Arkanda “Ölüp gittiği iyi oldu orospunun,” diyecekti fakir müşterilerin.

Sen bir sigorta temsilcisi ya da banka çalışanı da olabilirdin. O gün Borsa'nın büyük zararlarla kapanmasına neden olan broker da... Ekonomi bültenleri soracaktı: “Bir çaylak ekonomist nasıl bu denli zarar verebilir ekonomik gidişe?..”

Cevap bir korodan gelirdi:

“Burası Türkiye!..”

Uganda. İsrail. ABD. Libya ve Cezayir.
Biliyor musun, Osman devletinde en çok
deniz muharebeleri yapılmış. Hayır yalan.
Kara. Ama en az kaptanı deryalar asılmış ya
da boğulmuş olabilir mi? Bunun cevabı bir
abaküsü ya da aritmetik toplamı aşan bir ifa-
dede saklı. Vajinal sıvının paslandırıldığı çene
mekanizması artık işlemiyor. Verevine rit-
mik hareketlerle doğan çocukların cinsel
yaşamından ümit kesilse de tüpyaşam diye
bir şey var.
Bugün en çok kendi ahlakımı seviyorum.

“Bedava vermeyeceksin!”

Beni aldatırsan gözlerini oyarım.

Biri var biliyorum. Her defasında başını öne eğmenden belli. Saçların kuku kokuyor. Başını nerelerine sokuyorsun kim bilir o kaktakların.

Hiç utanmıyor musun beni aldatmaya?

Senin için kışımı kevgir ettim. O kadar çocuk doğurdum. İstemedен o kadar da verdim.

Ya kime verecektim? Âşıktım ulan sana!

Orospu ettin beni.

Hiçbir büyü işe yaramadı. Tütsüler, muskalar, dualar seni daha da azdırdı. Köpeksin sen! Köpek!

Düğünümüzde “Beni aldatırsan gözlerini oyarım!” demiştim sana. Gülümsemiştin.

Şimdi ne mi yapıyorum?

Mahalleye bir sex-shop açıldı dün. Bir o eksikti, artık tamam. Ordan bir dildo aldım.

Gözlerini bir kaba koydum ve dildoyla onları karıştırıyorum. Bana bir gün bile sevgiyle bakmayan gözlere bakıyorum ve ilk kez bana bakamıyorlar.

Sen çok yüzsüz bir adamdın.

Onca haltı yer gene de inkâr eder ve hiçbir şey yapmamış gibi bana bakardın.

Şimdi kaybetmiş gibisin bu yeteneğini.

Beni nolur bir daha aldatma.

“Pretty Woman”ı izleyen ve seven herkes biraz orospudur.

Bu sözle geceyi kapattım ve bakışmalardan o geceyi yalnız geçirmeyeceğim, üstelik kalabalık olacağımı anlamıştım.

Tecavüz Toplumı ve Perde Arkası adlı konferansımı o gece erteledim. *Çıkış Yok*’tu çünkü o geceden. Hani şu herkesin yarıda çıktığı film var ya. İkinci yarıyı izlemeyenlerin asla, aslında filmin en “haşin” kısmını izleyip çıktıklarını bilemedikleri. Yönetmenin de filmin yarısını ya da tamamını izleyen herkese zokayı yutturduğunu – muhtemelen ben duymadım işitmedim- düşündüğü film. *Pretty Woman*’dan *Çıkış Yok*’a kadar iki çizgi çekiyorum: Birincisi Paralı Tecavüz çizgisi, diğeri de İstenmeyen İlişki.

Belki de en büyük zevkin beni sürekli reddedip evet dediğin zamanların çoğunluğunu unutturmak... Karmaşık bir zevk ama sana yakışıyor.

Şiddeti unuttun. Şehvet şefkat şiddet.

İşte bizi yöneten ama sık sık unuttuğumuz ve bizi açıklarken yanılgıya düştüğümüz 3 Ş. Şehvetli şiddetten şefkatli şehvete şiddetli şefkate bir girdap.

Çalkalanıyoruz ha bire.

Şiddeti hatırlıyor ve şimdi seni mecazi olarak sopalamak ve ardından gerçekten sevişmek istiyorum.

Sonrasında sonsuza kadar sana sarılıp evimizin geni panoramik penceresinden denizi seyretmek senin uyumanı izlemek.

Bu rüyadan kim uyandırabilir? Ya da ne? Hiçbir duygusal katili, şefkat narsistini rahatsız etmez, kıskançlık uyandırmaz.

Kısa kadınların uzun gecesi...

Plajda gördüğün iriyarı kalıplı adamların yanında hep kısa kadınlar. Mutlu çift örneği salınıyorlar. Rüzgâr neşelerini gizleyemiyor. Onların gecelerinde birbirine yetmek ve doymak olmalı. Fazla ya da eşit olmak değil eksik/az olmak yetmeye yarıyor.

Memeler yarışıyor... Sen tribünden izliyorsun. Her dişı, memeleri kadar var.

Bütün penisler kısadır ve bütün kadınlar dardır... İki rüya. İki kâbus. Bir kadının içine giremediğine ve girince de çıkamadığına dair iki korku.

Rüyada babayı görmek kadar rüyada kuyruk görmek de aynı kapıya çıkıyor olabilir mi?

Deniz gören evleri görüyor bu evler... İçinde bir türlü yaşayamadığın evler, seni çağırmayan, kabul etmeyen semtler.

Günün birinde bütün imkânlarını seferber etsen de oturduğun bir ev, denizi gören evleri görebilecek ancak. “Şehir manzarası” deniyor buna.

Her sabah seni uyandıran sebebi bulmalısın. Yoksa uyanamazsın ve kalkamazsın. Bu libidon mu? Hayatını anlamaktan çok açıklamaya kalkıştığında basıyor uyku. Unutuyorsun. Sen çocukken uyuyan üreme güdün seni yetişkin yapıyor kabuğundan çıkınca. Sağlık kayboluyor, beynin küçülüyor. Evet ya da Hayır'a indirgeniyor her şey.

Paran yok.

Hiçbir şeyin fiyatı yok. Herkesin parası var. Parası olana her şey bedava, olmayana “her şeyin bedeli var”.

Sende olan, özgürlüğün ve sadece senin gibi olunca hissedilebilen şey, yani bedel. Parayla ölçülemiyor, dünyanın en zenginiymiş gibi hissettiriyor sana, bu yüzden bütün kadın masalarının hesaplarını sen ödüyorsun. Bunda kimsenin suçu yok. Para etine kazınmış, çıkmıyor.

İstediğin her şeyi satın alamıyorsun, satın aldığın hiçbir şeyi istemiyorsun.

Güzel bir koku yayılır bedenlere günlerce sürer, buluşma sonrasında. Farkında olmaz gittiğin her yere götürürsün o kokuyu. Birisi hissedebilir ama nereden geldiğini anlayamaz. Sana bakar anlayamaz. Seni gözetler, bakar, görmeye çalışır. Anlayamaz.

Dokunur.

Beden değiştirebilir bütün kokular.

Çift kişilikli bir yatak arıyorum.

Yalnız kalmak istediğimde, yatakta benden başka kim olursa olsun, beni yalnız bırakacak.

Ve en derin yalnızlığımda bir kadın solumak istediğimde en kötü yalnızlıkta bile bana onu verecek.

Aşk yoksa, içine aşkı koyacak kadının.

Tutku eksikse tutkuyu... Ve en terli, kokulu bedenleri...

Çift kişilikli bir yatak arıyorum.

haftanın yorgunluğu bir gecede çıkmıyor her gece uyumak sevişmek lazım istanbul'a geldiğinde 3-4 gün tam olarak deil sana kendime bile ayıramam ki ben çok narsistimdir, ama "sık" görüşürüz olduğunca yalnız bırakmam seni sohbeti de severim alkolü de içmesini bilenle içmesini severim içince gevezeleşenlerden cesaretlenenlerden tozutanlardan hemen kaçırım ama içince sohbeti ballananlar vardır yalan sayıları da katsayıları da artmaz ama ifadeleri renklenir onlarla her zaman içilir be kardeşim.

Bir gün bir gazetede şu çarpıcı ilanı gördüm: “İçimdeki av sesini bir türlü dindiremediğim için bütün kadınlardan özür diliyorum. En kısa zamanda tedavi olmak üzere etnolog ve antropologlardan yardım istiyorum.

Uzunca bir süre sonra şu haberi aldım bir başka gazeteden:

“Ünlü sosyal antropolog S. Ş., etnolog ve antropolog iki kadınla aynı yatakta ölü bulundu.”

aşkıım kadınıım bebeğim hayatım
her kelimeyi sana inanarak söylüyorum ve
hepsi de göğsümden alev alev geliyor
sana o kadar âşığıım ki
çocukluğumdan beri çok dinlemesem de
hep içimde çalan bir şarkı vardı
bugünlerde onu yeniden dinlerken sana
olan aşkıımı tazeliyorum
sevmeyebilirsin de utanmam aşkın biterse
bitsin demek ki bir şarkılıkmış ama benim
sana aşkıım hep çalacak bu şarkıyla
bu arada dün gece sezen aksu'yu rüyamda
gördüm tabii ki sen vardın ve kıbrıs'taydık
ama kıbrıs a kudüs gelmiş...

bak sevgili
alacağım sazı elime şimdi
böyle herşeyle arama girip durma
katırın tekiyim, ama önüme atma sevgimi
olacak biraz şiir gibi
katlanacaksın artık
sevgilin iyi biri
ama değil senin gibi
burda
hayat "kill me"

seni sevmeme izin ver
seni özlememe zaman ver
coşkunu heyecanını anlamıyorsam namer-
dim
beni benden çok sevme

mahcup ediyorsun beni bana karşı
ben bu kadar sevilecek adam mıyım
tanınmadan görülmeden bile

sevgili
hayatın roman gibi
yaşamıyorsun "yazıyorsun"
ya da yazılıyorsun
yetişemiyorum seni okumaya
çok ödevim var hayatta
ve nefret ederim bahaneler bulmaya
doğru olanları yapamamak adına

sen sevgili
ben kaçak
bu iş nasıl olacak?
beni benden kaçırma
seni sevmesem
derdim: benden kaç
kaçılacak adam kim ise o benim
yangın söndürücüyle yaklaş bana

ateşimi sev
seni ısıtacak kadar sev
beni de yakma
ateşlerimiz değil alevlerimiz sevişsin

bende güzel zaman yok
zamanı güzellemek çoktur
acılı baharatlı ve soslu
ama yanımda bir ayran da hani güzel gider
benden kurtulunca bulduğun serinliği
okyanuslarda bulamazsın
seni içtiğimdeki hazzı
en ıslak sevişmelerde ararsın

sevgili
yerime koy kendini
yeryüzüne in
biz insanları dinle anla gör
ama aramıza karışma
ordaki tanrılara benden selam söyle
istememesinler bizden fidye

rehinen değil
özgür aşkın yap beni
en özgür sev
en fazla yaşa

sevgili
SEN ÇOK YAŞA

Şekerim

Sana bir otelin roof'undan yazıyorum

Birazdan o gelecek...

Ben bir tane arıyordum.

Bir âşık, sevgili belki de koca.

Tanrım iki tane verdi.

Adam evliymiş. Ve sadece benimle ilgileniyor. Takmıyor evliliğini.

Çoğumuz ikiye bölündüğünü düşünüyoruz, ama tam tersiymiş meğer, evli adamla daha zevkli inan ki. Resmen ikiye çarpılıyor adam. Çocukları, evi, karısı ve bir de ben. Al sana 4 cariye.

Şekerim.

Bunu şiddetle tavsiye ederim.

Aynı hastalığa yakalandığımızı düşündüm onunla. Kitaplarını hiç okumamıştım, ama teknoloji üzerine yayın çalışmalarının yanı sıra yazdığı kitapta doğrudan kadın hastalığını aşırı derecede vurgulaması, hakkında işittiğin dedikodular ve bunları yalanlayacak hiçbir işaretin olmaması; üstelik onun da son kitabında açıkça onlarca kadınla olan münasebetlerini açığa vurması, onunla aynı hastalığa sahip olduğumuzu düşüncesinin beni kemirmesine yol açtı.

Ben bu hastalığı açığa vuracak kadar hasta mıydım onu bilmiyordum.

Birisi ölünce, hâlâ yaşadığım için bundan garip bir zevk almaya başladığımı hissettim. Daha da garibi, o kişinin yüzünü bir kez daha görmeği isteği uyanıyor: Onun yüzüne bakıp “Ölüm bu kez seni mi buldu?” diye soruyorum. Cevap alamıyorum. Ölüm bu kez onu buldu.

Yaşını merak ediyorum hemen, adından önce. Ünlü birisiyse ölüm şeklini bilme ihtiyacı ön plana geçiyor.

Sıramı alan bütün ölülere teşekkür ediyorum. Sıramı öğrenmek için sizin ölümlerinizi takip etmeye devam edeceğim.

Yüzlerinize sevinçle bakacağım.

Nedir bu bendeki sürekli verme hali?

Doğduğumdan beri tek görevim buymuş gibi davranıyor herkes bana.

Hep benden bekleniyor. Ben yapayım her şey isteniyor. Evlenirken de birçok şeyi ben üstlendim. Bir kadından daha becerikli olduğum su götürmez. Ama kimsenin de yeteneksiz, düşüncesiz olduğunu sanmıyorum. İşlerin devamlı olarak bana yıkılması talihsiz tesadüfler dizisi mi? Hayır, inanmıyorum. Hayır, dediğimde herkes kızıyor bana. Suçluyor:

-Bu senin görevin. Vereceksin lamı cimi yok. Ver! Ver! Ver!

Ne param kaldı ne sevdam.

-Alın ulan! Demeyi aklımın ucundan geçirdiğim bir gün ilk patrona şarladım ve işten atılıp eve erken döndüm ve ne göreyim:

Karım en yakın arkadaşına “veriyor”!

Hem de yatağımızda.

evet türkiye ortalama hepsiyle 5 dk geçirebi-
leceğin abaza insanlar topluluğu
sana açsın demedim
türkler aç
bir erkeğin yüzüne 2 saniye bak
valentino, brad pitt sanır kendini
ben yolda kadınlara özellikle bakmam
a. jolie falan sanırlar kendilerini ve gidip di-
ğer erkeklere bunu ödetirler

dönmek deme ona
gitmek de
kendine
yerler yer değıştirmez ama sen her yerdesin

Sayın Avukat

Şu metni elden geçirebilir misiniz?

Elinize alamaz mısınız yoksa?

Aklım almıyor. Ana babaya baba çocuğa dayı yengeye yeğen yengeye dayı hepsine mahalle eve ev şehre şehir bebeklere...

Aklım alıyor nasıl oluyor bunlar ve herkes ortaçağa bürünüp susuyor.

Sayın Avukat

Belgeleyin suç unsurlarımı. Bunlar her yerde yazıyor. Polis yargı ve devlet dışında herkes biliyor. Susuyorlar. Ben söylerim başıma bir hal gelmezse ben bunları yazmak istiyorum. Herkes bilsin, bilmezsen gelse de bilsin Sayın Avukat.

hiçbir şeye alışma özellikle de benim laflarıma

ben, senin bana gülümsemelerini gözlerinin bende yanan ışığını kullanacak ve onlarla sana zarar verecek son kişiyim
bak zarar vermem demiyorum: son kişiyim
sıra bana gelirse neden olmasın...

o sendeki "gel beni tamamla, eksikim ama bunu bilerek yaptım" diyen gözlerine, sözlerine, tutumlarına da hayranım aşığım
sen böyle boğaz kıyısı boyunca aşktan delirmişcesine yukarı aşağı dolaşılacak kadınsın

aşık olunacak kadın
o kadar dingin serin ve huzur dolusun
fırtınanı benden alırsın ama sende çalkantı yok

soğuk da sıcak da sensin ama bunu bana do-

kununca anlayabilirsin...
beni her şey köşeye sıkıştırdı
arkamı verdiğim duvar ol demeyeceğim sa-
na
arkamı hiç kimseye dönmem
ama içimde yan
sevgilim

sana sevgilim dedim ve yanımda neden yok-
sun sorusundan çok daha fazla evreni çınlat-
tı bu soru
"edebiyat" sana biraz yalan, karanlığın için-
den konuşma gibi gelebilir
bana daha fazlası gibi geliyor
ama seni düşünürken ve görürken aklımı
kullanamıyorum
bütün suçum bu
bir tek bu insanlık suçunu işledim sana karşı

ben ne yapacağım
seninle yıkanacağım
beni yıkayacaksın ve sonuçta hepimiz ısla-
nacağız

Savaşlardan sonra uluslarda, yeni gelen kuşaklarda yer eden yurtseverliğin nedenini hiç merak ettiniz mi?

Bu yurtseverlikler, savaşta hayatlarını kaybettikten sonra doğan çocukların savaş anılarıyla gergin olarak büyüdüğü zaman savaşmamalarından kaynaklanan bir kendini ispattan başka bir şey değildir.

Her insan savaşmak, öldürmek ister. Kodlanmıştır bunu için. Ama savaş ona gelir, o savaşa gidemez.

Savaş olmadığında ise sınırları içinde bulduğu zayıflara karşı yurtseverlik silahını icat eder ve bir anlamda yaşarken zayıf bulduklarını teker teker öldürür.

Belki bana çok yakın ve iyi geldikleri için melekleri kabul ediyorum, gözüm kapalı onları görmeden. Şeytandı cindi iblisti onları kabul edemiyorum. İyilik en güzel madde, evren ondan yapılmış, ama kötülük kavram olarak var ve onun maddeleşmesi imkânsız. Tek uğraşı bu kötülüğün: Cisimleşmek.

“Düşmüş bir erkektim aylardır. Bütün kutsal kitaplar ve mitolojiler erkeği ayakta ölen bir beden olarak yaratmıştı. Kaslarımızdan ve onların içinde saklı şiddetten uzaklaştığımızdan beri biz erkekler durmadan düşüyorduk. Ekho’ya yüz vermeyen Narkissos düşüyordu. Hem de yüzünün yansıdığı bir suya değil, erkek cesetlerinden oluşan bir bataklığa. Üzerinde cesetlerden başka mutluluk vaatlerinin de dışkı olarak yüzdüğü bu bataklığa düşüyordum. Herkes mutluluğu da erkeklerden bekliyordu. Kadınlar bir kenara çekilmiş, yüzyıllardır yeryüzünde olanı biteni bir kurt avı havası içinde izliyorlar ve paylarının tadını çıkarıyorlardı. Erkeklerin düştüğü bataklık dünyanın çöplüğüydü. Yeni bir erkek... Baba, Ağabey, Oğul, Koca, Sevgili, Yasak Sevgili... Yeni bir erkek daha..

Kemiklerinden etleri sıyrılıyor, ilikleri kurutuluyor ve yeni bir erkeğe daha geçiliyordu. İktidar tüpünün içindeki kanlı krem emildikçe emiliyordu. Yeni bir erkek daha... Dünyanın dönebilmesi için erkeklerin kanı akıyordu devamlı. Erkekleri savaşa gönderen kadınların, buna katlanabilen, buna yüreği dayanabilen ruhsuz, vicdansız, acımasız kadınların kanları damarlarında daha sakince dolaşabilsin diye. Gözyaşının sakladığı, gözyaşlarının ardında saklanan büyük bir sınıftı kadın sınıfı.

Dokuzuncu günün gecesinde bu çok düşünceli rüyadan olabildiğince ağırlı ve üzgün olarak uyandığımda ağlıyordum. Ne zamandır böyle ağlamamıştım. Ama kimin için ağlıyordum, neden ağlıyordum bilmiyordum. Canım sadece avazım çıktığı kadar ağlamak istiyordu. Ve bunu doyasıya yapıyordum.” (Yeni Sevgili)

Şişmişler.

Testosteron buğusu kokoreç kokusu gibi yayılmış şehre. Şişmişler. Ordan anlıyorum şehir niye bok kokuyor. Kimse önüne bakmıyor, ama herkes bize bakıyor Nejat! Kes at. Şiştiklerinde bile senin değiller.

Sensiz her yer işgal edilmiş şehrin en aç hayvanlarınca

Bana tecavüz ediyorlar onlar seni bulamayınca

“Erkeklerde düşük testosteron seviyesi sertleşme sorununa ve depresyona neden oluyor”muş. O şişkinlikler bir elinde sifonun zinciri diğerinde bağırıyorsun ve aklına ben geliyorum. Hafızanda bana dair ne varsa sil at. “Sen nereye bakıyorsun ulan?” -Herkes bize bakıyor Nejat.

İşgal ettiğin şehri en aç hayvanlara verdin
dayanamayınca
Bana tecavüz ettirdin beni sevmenin adını
bulamayınca

Sen uyurken üzülüyorum. Yaşlanıyorsun.
Göbeğin sarkıyor, İstanbul köprülerinin
ayakları gibi. Köprüler yola bakıyor, yol üs-
tünde iki adamın uyuduğu yatağa, adamlar
üç kadına. Biri ben, birisi Lara, birisi Jale.
Orospun. Ve herkes bize bakıyor Nejat.

Bir mektubun var üzerinde kandan bir ruj
lekesi
Silmeye çalışıyorum bütün kadınları bede-
ninden hay aksi

Film bitti, ama erkekler için henüz bitmedi.
Kadınlar çıktı. Yataklarına giriyorlar. Parala-
rını sayıyorlar. Ertesi gün bütün dünyayı
satın alacaklar ve ertesi gece bacakları açıla-

cak yine. İki kadın var: Para kazanmak için çalışan. Para kazanmak için sevişen.

Peki mektubu kime gönderelim Nejat. Adreste sadece para yazıyor.

İçlenmelerim, hayıflanmalarım, hafızam bitti. Şarap koy. Oda numaramızı sor.

118 kere söyledim sana. Kapıyı unut. Kapı açık. Arkadan yap da çık. Evi su idaresi bastı. Ziller Beethoven çalıyor. Sabahın köründe düşünmeye başlıyorum şarap markalarını. Hangisi geceye, kıyafetlerime, misafirlere uyar. Kırmızı, mavi, beyaz. Özgürlük, özgünlük, ölgünlük. Harita olmadan alışverişe bile çıkamam. Haritasız kış deliğimi bulamıyorum ne diyorsun. Anahtarlarıma özel oda bile var ama odamın anahtarları yok. Hepsini sen alıp lehimlettirdin. Şu para kuşan deliklerimi de örtseydin. Uyurduk. Eksikiz biz diyebildiğimiz için çocukluğumuzda uyurduk.

5552235. Bütün Amerikan filmlerinde telefon numaraları 555 ile başlar. Saydım. O açamcığık aralılara sadece 9999 numara düşüyor. Senin kaç numaran var? Bana ne düşünüyor?

Amerikan doları, bayrağı, Washington, şükran günü, cadılar bayramı, beyzbol sopası ve eldiveni topuyla tam takım 35.55 \$ aşkım. Bunlarla git aileni kur. Ama sakın gözlerini Fox Tv'den ayırma. Yoksa arkana geçip seni düzenleri, ağzına yeryüzünün bütün sert aletlerini verenleri görürsün. Canın sıkılır. İçin daralır. Aç bir şişe daha bira. O buzdolabından sakın süt ve portakal suyu eksik olmasın. Noel ağacını süsle. Kırmızı kazağını giy. Patronunla karısını bekle. Evin ipotekini ödeyen kayınpederine salta dur. Gerek-siz havlama. Sırlarını çatıdaki odaya göm. Bodrumunda da mutlaka bir ceset olsun.

Amerika başkanlarına ulu. Onlara küfret ve öldüklerinde ağla. Anneni becerdiler, özgürlüğüne kanlı havlu attılar, Avrupa'yı, Vietnam'ı, Afganistan'ı Yugoslavya'yı ve Irak'ı tepelediler. Hepsinde yenildiler, ama neden Amerika muzaffer anlat bana Nejat! Yoksa bütün fazlalık uzuvlarını kes at! Havlamayan köpeğe mahalle, otsuz peynire kahvaltı masası yok.

kendine iyi baksan ne olacak
daha çok mu sevgilim olacaksın
seni gördüm ve sana helal olsun dedim ben
başka bir şey demedim
helalim gibi baktım
başkasının helaliymişsin diye bakmadım
da...

kendine iyi baksan ne olacak
daha çok mu bakacaksın bana
seni görmeden sevmişim
seni bir kez görmüşüm aşığım
seni sevmemişim ve beden tene dar
nefes üste çıkar arzular koşar

kendine iyi baksan ne olacak
görecek misin beni
aşk kekemesisin sen ve bu senin yanlış öde-
vin

sadece bir ödevin olduğu doğru ama nedir
bilmiyor kimse...

bana hiç soru sorma cevapları ver sadece

kendine iyi baksan ne olacak

iyi olacak

düş olacağız

kuş olacağız (kimse duymasın)

uyumuş ve uyanmış olacağız

Leopar ve Manda

Bir gün bir leoparın derisindeki siyah leke orda olmaktan sıkılmış. Çok kibirliymiş, dile kolay leoparın üstündesin. Ne kanlar, savaşlar, ziyafetler gördün. Ve yerini beğenmemen son derece normal sevgili lekecik. Derken lekecik bir gece leopar uyurken yere atlamış. Ormanda ilk büyük gezisine çıkmış. Sabah leopar bir uyanmış. Üzerinde bir boşluk. Bir eksiklik. Ayna da yok ki görsün. Leoparlar yalnız gezer avlanır bunu herkes bilir. Söyleyen de olmamış. Kurbanları mı? Onların zaten leoparları ilk görüşleri son görüşleri olurmuş. Derken bir su kenarında yalnız bir mandaya rastlayan leopar onu hacamat etmiş. Parçalamış. Oburca yemiş yemiş yemiş. Sonraa. Tatlı bir uykuya dalarken mandadan akşam için ayırdığı göt bölümüne bakınca ne görsün. Göt deliğinin kenarında bizim soylu kibirli lekecik.

Sen benim annem, kız kardeşim, arkadaşım,
kızım, kuzinim, sevgilim, karım ve fahişem-
sin...

Uyan.

Biz senin, gece seviştikten sonra evinden
apar topar ayrıldığın kadınlarız.

Bazılarımızsa senin, seviştikten hemen sonra
çeşitli bahanelerle evinden kovduklarınız.

Uyan artık.

Ödeşmeye geldik.

Yatağını ver bize.

Gecelerini ve sabahlarını.

Sana sarılıp uyanmayı çok gördün bize.

Uyan artık.

Bu bir kâbus. Ama kâbusun değiliz.

Kâbusun, her sabah aynı bedende uyan-
mandır.

Uyan artık.

Silah sahibini vurmaz.

Kendini sikemezsin.

Benimsin dediklerin sayıca o kadar çoktular
ki onları vurman için kesmen gerekecek ar-
tık sikini.

Taşı gediğine koyduğun geceler; sarıldığın-
da işte bu o kadın deyip kokusunu içine
çektiklerini vurman gerekecek.

Bir tanesini seçebileceksin mermilerin için-
den.

Hangisi bul, seni vuracak olan.

soruların cevaplarımsa sor bana eskiden neden aşk için yaşadık ve şimdi aşksa yaşıyoruz....

kapı önlerinden hepimize birer gemi kaldı hayallerimize...

ellerimize tutunarak kurardık dünyayı...

bir baş çevirmeyle zamanı değiştirirdik...

ve şimdi korkularımızdan başka zaferimiz yok....

Sevgili Sen

Ne zamandır içinden çıkmakla içinde kalmak arasında bir kararsızlığa düşmüştüm. Sen demek bu kararsızlığı kararttı. Artık daha karanlık düşüncelerim var sen hakkında. Senin gecem olabileceğin konusu gibi. Sen beni geri döndürdün. Savaşa gidiyordum ve yolumun üzerine çıkıp meleklerin de savaşabileceğini gösterdin bana. Sana bu yüzden hiç sen diyemedim. Savaş ikiye böldü bizi. Sen olan sen ve ben olan sen.

Seni öldürmek isterken kendimi korudum
ve seni yok etmek istedim. Bu iki eylem
birbirini durdurdu, ancak yalnızlık çoğaldı
bunların arasında biz kalınca.
Şimdi sen de ben de yeniden geldiğimiz
bozkırlara savrulduk.

Senle kal. Sevgiler.

Ben

Geçtim o demleri.

Eskiden çok araştırırdım. Kim ne demiş. Ne yapmış. İnsanların hayatlarını okuyarak vakit öldürürdüm. Vakit öldürürken hayatın bir cinayet olduğunu öğrendim.

Bir hikâyem yok. Bunu daha önce de söylemişim. O zaman neden yazıyorum. Dört kelimelik cümlelerin konuştuğu kısa söylevler vermek için mi?

Bu oyunu hiç oynamadım.

İki tarafa da dört kelimelik cümleler kurma hakkı verilir.

Üç ya da beş tane söyleyen bir düğmesini çözer ya da ilikler.

Oyunu son oynadığımda yeni bir kural getirmiştım: Ağızda da bir düğme olacak.

Zengin cinayetleri partilerde olur.

Yoksullar kalmadı. İnanmıyorum buna.

Zengin olmaya çalışan yoksul değildir artık.

Madrid için yola çıktıysam Lizbon'da olamam ki.

Kibrit çöplerini düşünüyorum yağmur yağarken. Eskiden damlaları düşünürdüm ve

yanmazdı sigaram. Islak dumanlar birbirine karışırdı.

Dört kibrit çöpüyle şunu söylemek istiyorum: Hayatın alevleri hiçbir yere gitmiyor. Durup kaldıkça üşüme nöbetleri birer altın para gibi bizden kaçacak.

Ağzımdaki düğmeyi kibritin alevinden ayıran geriye kalan üç çöp. Almadığım nefeslerin beni bekleyen mutsuz sonun kilise çan seslerine dönüşmesi gibi. Ne kadar az nefesim kalmışsa o kadar boğuk ve sağır olacak hayatım.

Beklemediğim bir son arıyorum. Eski bir haritadan gelsin ya da açmadığım bir kitaptan. Henüz yazılmamış da olabilir ama tanık bulunması önemli. Tanıksız bir hayatın ne anlamı var?

Gördüğüm renkler tanıklarımın yerine geçemez. Havayı içerek susuzluğuma son veremem.

Yaşadığıma tanık aramıyorum bunu soranları teselli etmek için bağırıyorum sadece.

Orada bir tanık var mı?

Buna ne zaman birisi yanıt verse çok geç kalınmış olduğunu fark ediyorum. Bütün

saatleri yan yana dizselerdi gene de geç kalı-
nırdı.

Ne tanık ne de soranlar gelir cenazelerime.
Haftada ben birkaç kez ölürken, ölümlerim
cenazelerimden daha çabukken, şahidin tu-
tanağında ölümsüz olacağım yazılıyken, o
vakit sorarım: Yaşadığıma tanık var mı?

Ne için uğraştım ben?

Kimse suçlamadı bile öldürdüğümde.

Çaldım, ayıplanmadım.

Annesini ayartıp seviştiğim kadın da ayıpla-
madı. Ki sadece boş vaktini çalmışım ve
şimdi o dünya ahret karım.

Ve en sıcak saatinde günün, zemberek ko-
nuşmaya başladı, sadece sıkılmaktan ve sıkış-
tırmaktan usanmıştı.

“Şehrin en ıssız meydanında durup, bir ka-
dın orada beklemeye geldiğinde boşalmak
istiyorum.”

Ağaçları aradım.

Kuytuları. Gerçeğin şiire saklandığı en alçak,
namussuz anlarda.

Bir fahişe saklanmış gibi sanki şehrin duva-
ğının içine: Para ve sperm aynı kartlardan
şifre şifre akıyor.

Meydanda bir banka oturup ıssızlığı bozan kadının ayrıık bacaklarını izliyorum. Bacakları geriliyor, zembereğin kullanma kılavuzuyla konuşursam “sıkışıyor”.

Dişı sanırdım zembereği. Bütün varlık nedeni kendi cinsini saklamakken ben onu inip kalkan bir göbek sanmışım.

Gece, kirli vantuzlarıyla lağım sisteminin demir kapaklarını öperken şehrin nüfus memuruyum. İki milyon beş yüz seksen iki bin kafa ve iki milyon beş yüz seksen iki bin bir göbek sayıyorum.

Bunlar sadece uyuyanların. Gözleri açık olanların göbekleri de açıktadır.

Her gözde bir altın para. Ölümlülere bir. Ölülere iki.

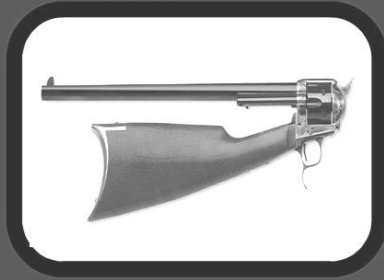
Hayatın altını, öncesinde ve sonrasında gözleri sayıyor.

seni düşünürken
aynen eskisi gibiyim
içim kıpır kıpır
gözlerin üzerimde
çıplağım sanki
utanmıyorum

Bu ne ya
orda oturmuřsunuz
uzun sağlı sakallı küpeli herifler
her biri arkadaşının kızıyla hayalinde yüz-
lerce kez seviřmiř
defalarca sevgili deęiřtirmiřsiniz
orda bira patates patlatıyorsunuz
en ucuzundan
sohbet muhabbet
başka yok bir numara
bütün hadise bu
buluşalım konuşalım
kıyafet kılık yok cabası başka
gidişat iğerik sonuğ hep sıfır
kahaha kihih ha bire

(devam edecektir bir gün
belki)

demokrasi öldü mü?

'68

**DEVRIM
PLAJI**

